

ZAJEDNIŠTVO U VJEČNOSTI

fra Filip Čogelja

Težina života i patnja očituje se u mnogim stvarnostima života koje svakodnevno proživljavamo. Besmisao i brojna pitanja česti su nam prijatelji. Pitanja poput „zašto?“ i „kako?“, „zbog čega?“ i „čemu sve ovo?“ možda su razlozi naše nesanice i nemira. Vrhunci pitanja i nerazumijevanja su često međuljudski odnosi. Djeca ne razumiju roditelje, roditelji ne razumiju djecu, žena muža, muž ženu, prijatelj prijatelja, kolega kolegu, i tako u nedogled. Čovjek ima potrebu pripadati, biti negdje gdje je svoj, negdje gdje je domaći, gdje je slobodan i prihvaćen, gdje diše život i gdje je radostan. Ali prije ili kasnije svi mi doživimo nerazumijevanje, osamljenost i neprihvaćenost, svi mi osjetimo bol ne-zajedništva. Mnoga zajedništva koja su se gradila bez Boga i njegovih vrijednosti brzo su propala jer, kako kaže naš narod – „Svaka sila za vrimena“.

Jedini istinski uzor zajedništva i ljubavi koju pred nas kao istinu stavlja Crkva jest – Presveto Trojstvo. Presveto Trojstvo je nesebično zajedništvo triju božanskih osoba koje svojom ljubavi čine zajedništvo svetim i vječnim. Zato molimo u molitvi Oče naša: „Kako na nebu tako i na zemlji“. Isus Krist nam je ostavio nadu i radost svojim

uskrsnućem i otvaranjem vrata raja. Nada u vječnost koja predstavlja kraljicu svakog pravog zajedništva i sreće. Vječnost je svrha i cilj našeg života, ispunjenje one svake čežnje koju čovjek posjeduje, svakog snova i svake radosti koju sanja, život koji nema premca, kojemu teži sav ovaj naš raspadljivi i zemljski život. Za nebo smo rođeni jer „smo rođeni i nikada nećemo umrijeti“.

Katekizam Katoličke Crkve nam kaže: To je punina života, zajedništvo života i ljubavi s Presvetim Trojstvom, s Djevicom Marijom i svim blaženicima; to je krajnji cilj i ostvarenje čovječjih najdubljih težnja, stanje najveće konačne sreće (KKC 1024). Živimo kao sveti u općinstvu svetih, živimo Ljubav prema kojoj smo težili cijelog svog života, ljubljani smo i ljubimo. Za Boecija vječnost je prisutnost svakoga dobra. Vječni život je poput vječne svadbe. Svatovi su sretni zbog ljubavi zaručnika i zaručnice, zbog ljubavi koju su okrunili za cijeli svoj život. Na svadbi nitko nema povrijeđen, nitko tužan, nitko usamljen. Tako je i nebo vječna svadba na koju smo mi pozvani kao svatovi kako bi proslavili ljubav Zaručnika i Zaručnice, Krista i Crkve, ljubavi koja će trajati vječno. „Bog hoće da se svi ljudi spase“ (1 Tim 2,4), tj. Bog želi da živimo radost i sreću u zajedništvu sa svima, bez patnje, bez zavidnosti, bez oholosti, bez grijeha, bez nerazumijevanja, živeći ljubav koja kraja nema i ljubav koja je bezuvjetna. Svaka nepravda će se ispraviti, svaka krivina izravnati.

Evangelje je Radosna vijest jer postoji RAJ. Da je smrt kraj, onda bi život bio besmislen. Ali jer vječnost postoji, jer je Isus uskrsnuo, jer je Božja ljubav vječna, život ima smisla, smrt nije kraj, tuga i patnja imaju svoj kraj. Zato se imamo pravo i razloga nadati, veseliti se životu i činiti dobro. Reklamna rečenica za jedan film glasi: „Ono što učinimo uživo tu odjekivat će u vječnosti“. Boriti se i zaslužiti vječnost možemo samo živeći vječnost na Zemlji. Neka nam vječnost bude poticaj i nada da se još više dobra iz dana u dan čini. Neka Ljubav koja je iz vječnosti stigla na zemlju bude ljubljena u svakom bratu i sestri.

